

EFSENE SAVASCI

DANIŞMEND GAZİ

KALE BASKINI

MEHMET AKBULUT

CARPE
DIEM

Efsane Savaşçı Danişmend Gazi Kale Baskını

Yazar: Mehmet Akbulut
Yayın Yönetmeni: Sibel Talay
Kapak Tasarımı: Sefer Koçan
Mizanpaj: Nur Kayaalp

Carpe Diem Kitap

Yayın No: 241
Genç Kurgu / Macera Kitaplığı / Tarihi Macera
1. Baskı, İstanbul, Mart 2020
Yayıncılık Sertifika No: 45585

ISBN:

Lacivert Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No:5 Fatih / İstanbul
0212 511 24 24

kitap@carpediemkitap.com

carpediemkitap.com
instagram/carpediemkitap
facebook.com/carpediemkitap

Baskı ve Cilt:
Sistem Matbaacılık
Davutpaşa, Yılanlı Ayazma Sokak, No:8
Topkapı / İstanbul 0212 482 11 01
Matbaa Sertifika No: 16086

© Bu kitabın tüm yayın hakları, anlaşmalı olarak
Carpe Diem Kitap, Lacivert Yayıncılık
Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'ne aittir.
İzinsiz yayılamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İKİ GENÇ SAVAŞCI

Küçük meyve kuşlarının daldan dala zevkle uçuştukları sıcak bir yaz günüydü.

Meyvelerin birbirinden farklı onlarca hoş kokusu, şeker avcısı sineklerin iştahını kabartıyordu.

Kış boyu fırtınalara direnen ağaçlar, mukavemetlerini, bu uçan küçük canlılara göstermiyor, ziyafetlerine eyvallah ediyorlardı.

Birbirine muvazi sıralar, geniş bırakılmış aralarla çok düzenli bir görünüme sahip olan Çehar Bağ, her zaman olduğu gibi iki silahşorun yeteneklerini sergilemesine şahitlik ediyordu.

Melik Ahmet ve Turasan, bazen gece, bazen de gündüz burada talim yapıyorlardı.

Gökyüzünün rengârenk maviliğinin altında uzanan yemyeşil, yer yer de sararmış vadinin getirdiği serinlik hafifçe yüzünü okşadı Melik Ahmet'in. Tarifsiz bir rahatlama hissetti.

"Haydi, yap bakalım hamleni Turasan!"

Elindeki eğri kılıcı, vücudunun herhangi bir uzvu gibi kullanan rakibi ileri atıldı.

"Melik, iyi bir savaşçı olduğunu herkes bilir. Bunu Sultan Alparslan'ın yanında da ispat ettin. Fakat..."

Melik Ahmet rakibinin daha fazla konuşmasına müsaade etmedi.

"Turasan, çenen kadar elin işlemiş olsaydı şimdiye kadar beni mağlup edebilirdin."

Bilgece cevap verdi Turasan:

"Hayatı aceleye getirmek istemem. Hele de bu, senin gibi usta bir savaşçının karşısında olursa..."

"Yani?"

Melik Ahmet, arkadaşının konuşmalarını bu şekilde kesmekten büyük zevk alırdı. Böyle yapınca sanki Turasan daha hızlı düşünüyor gibi gelirdi ona.

“Yani demem o ki, hayattan bıkkacak kadar uzun yaşıyoruz.”

O anda, iki kılıcın havada çakışmasıyla Turasan’ın gözünü çeliğin alevi yaladı. Güneşli havada sağ kolunu göz hizasına kaldırmasıyla müthiş bir şimşek çaktı.

Turasan, Melik Ahmet’in hamlesini baş hizasında karşılamıştı. Kendini toparladı. Ne de olsa Battal Gazi’nin torunuydu.

“Kardeşim, beni gayrimüslim mi zannettin? Bu ne biçim hamle böyle? Tepemden aşağı ikiye biçeceksin beni.”

Melik, elindeki kılıcı sağ tarafındaki kayısı ağacının dalına astı. Kolunu çemreyip bahçenin küçük havuzuna akan çeşmeye yöneldi.

“Eğer öyle olsaydın bu kadar konuşmaya vakit bulamazdın. Hem deden Battal Gazi’nin manevi hatırı var. Aksi halde kayısının dalına kılıcımı değil kelleni asmış olurdum.”

Her iki savaşı da kahkahayla gülerken meyve kuşları, endişeli kanat çırpışlarıyla sağa sola uçtular.

Günler böyle talimle ve ilim tahsiliyle geçiyordu. Melik Ahmet, bazen Çehar Bağ'da sabahlıyordu. Kitapların arasında oturup bütün gece hiç uyumadığını görenler vardı.

Bu gecelerden birinde kitaplar kucağındayken içi geçivermişti. Yaşadığı anın, uyku ile uyanıklık arası olduğuna adı gibi emindi. Hazreti Muhammed aleyhisselam, Melik Ahmet'e niçin Allah için gazaya çıkmadıklarını sormuştu.

O da, "Ey Allah'ın Resülü, şehir halkı bize yardım etmiyor" diye cevap vermişti.

Tebessüm ettiğinde etrafına güller saçılan, ashabının "Anam babam sana feda olsun!" diye mukabelede bulunduğu âlemlerin efendisi, şefkatle bakmıştı Melik'e.

“Allah’ın inayeti sizinledir, daha ne istiyorsun?”

Bu cümleyi işittikten sonra irkilerek kendine geldi. Baktı ki sabah ışıkmış. Hemen kalkıp abdest aldı. Sabah namazına durdu. Duasını yaptı.

Ve gördüğü rüyayı düşündü. “Allah’ın Resulü sanki bana kızmış gibiydi” dedi kendi kendine, “Allah’ın inayeti, yardımı bizimle olduktan sonra gerisinin önemi yok! Tez zamanda gazaya çıkmalıyım!”

Seher vakti serinliğinin doyumsuz tadını nefeslenirken Turasan ıkageldi. Arkadaşının rengini solmuş görünce endişeyle sordu:

“Hayırdır, hasta mısın yoksa?”

“Hasta deđilim. Peygamberimizi gördüm.”

“Gündüz gözüyle mi?” diyerek latife yapmak istedi Turasan.

“O manevi kabiliyet, keşke bende olsaydı. Fakat tam olarak uyumadığımı zannediordum. Ama belki de uyumuşumdur.”

“O’nu gördüğüne göre mutlaka hayırlı şeyler söyleyeceksin.”

“Çok şefkatliydi. Yine de bana kızdığını zannediyorum. ‘Niçin Allah için gazaya çıkmıyorsunuz?’ dedi çünkü.”

Turasan hayret dolu gözlerle arkadaşına bakıyordu.

“Allah Allah! Bak şu işe sen! Ben de rüyamda dedem Battal Gazi’yi gördüm. Elini öpmek istedim. Elini bana vermedi. Üstelik yönünü çevirdi. ‘Müslümanlığın süresi mi doldu? Niçin gaza etmiyorsunuz?’ dedi.”

Melik Ahmet, “Bu rüyalarda bize birer işaret var” dedi, “Haydi, şehre inelim. Bugün günlerden Cuma. Namaz için hazırlık yapalım. Bakalım Mevla’nın takdiri ne olacak?”

Şehir halkı camiye doldurmuştu. Müslümanların üç aylar olarak adlandırdığı Recep, Şaban ve Ramazan'ın ilk ayıydı.

Melik Ahmet, kalktı ve minbere çıktı. Hutbeyi okudu. Daha sonra mihraba geçerek namazı kıldırdı.

Namaz çıkışı cemaatin büyük bir çoğunluğu dışarıda Melik Ahmet ve Turasan'ı bekliyordu.

Kalabalığa doğru dönerek “Hayırdır ey ahali?” diye ünledi Turasan.

Cemaatin ve şehrin ileri gelenlerinden Davut Ağa sözü aldı:

“Ey Sultan Turasan ve Melik Ahmet! Şunu iyi bilersiniz ki gavurlar rahat durmamaktadır.”

Sükûtunu derinleřtirdi Melik Ahmet. Ses etmeyiip bekledi.

Davut Ağa devam etti:

“Müslümanları yok etmek için saldırıya geçtiler. Sizler ne zaman gaza edeceksiniz? Sizler başsınız. Başı çekmelisiniz ki ardınızdan gelsinler. Sizin atalarınız...”

Melik Ahmet, sükûtunun derinliğindeki bekleyişi devam ettiremedi. Davut Ağa’nın konuşmasını kesi-verdi.

“Bilirim ve farkındayım. Hatta mana âleminde Hazreti Peygamber’den azar işitmişim. Lakin Müslümanların emiri olan halifeden izin almamız gerek.”

“O iř kolay!” dedi Davut Ağa, “Süleyman ile Eyüp’ü hemen hazırlayalım. Yola vursunlar kendilerini.”

Daha fazla beklemeden kalabalığın arasından sıyrılıp oradan uzaklaştı Melik.

HALİFENİN İZNİ

Süleyman ve Eyüp, elçilik kaidelerini ve devlet nezaketini iyi bilen kişilerdi.

Birkaç günlük yolculuğun ardından Bağdat'a ulaştılar. Oyalanmadan halifenin sarayına yöneldiler. Ne var ki halife yoktu. Avlanmaya çıkmıştı. Çaresi yok beklenecekti.

Üç gün sonra halife, sarayına dönmüştü. Muhafızlar, halifeye misafirleri olduğunu bildirdiler.

"Efendim, Malatya'dan iki misafiriniz var. İzin isterler. Ne emir buyurursunuz?"

Av dönüşü keyfi gayet yerinde olan halife, yüzündeki tebessümü, iyi kesilmiş, biçimli sakalıyla buluşturup "Hemen içeri alın bakalım" dedi.

Süleyman ve Eyüp huzura alındılar. Selam verip halifenin şahsına ve İslam ümmetine güzel dualar ettiler.

Malatya'dan gelen misafirlerine nar şerbeti ikram etti halife. Soğuk meşrubatı iliklerine kadar hisseden Süleyman, izin isteyerek konuşmaya başladı.

“Malatya halkının şahsınıza sınırsız hürmet ve selamları vardır efendim.”

“Ve aleykümselam!” diyerek karşılık verdi halife.

Süleyman devam etti:

“Malatya halkı, Melik Ahmet önderliğinde gayrimüslimlere gaza kılmak için şahsınızdan izin talep ederler.”

Halifenin yüzündeki tebessümü ve rahatlamayı hemen fark etmişti Eyüp.

Elindeki kâseyi sağ dizinin yanındaki ahşap yükseltiye bıraktı halife.

“Bu hayırlı talebinizde Allah yardımcınız olsun. Elbette ki en büyük muavinimiz O'dur. Fakat siz de âlemin halini görüyorsunuz. Şam, Antakya, Akka, Trablus, Nablus, Kudüs sınırlarına kadar olan yerler gayrimüslimlerin eline geçmiştir.”

Süleyman ve Eyüp, huzurdaki edeplerini bozmadan dinlemeye devam ediyorlardı.

“Müslümanların bir ordusu olmalı ki bu bölgelere gidebilsin. Rabbim fırsat vere de bu ordu, Frenk elindeki toprakları Müslümanlar adına geri ala.”

Eyüp, Süleyman'a göz kırparak sözün kendisinde olduğunu işaret etti.

“Ey Müslümanların halifesi! Malatya şehrinde namlı iki yiğidiniz var. Sizden fırsat gözlerler. Birisine Sultan Turasan derler ki meşhur İslam hizmetkârı Battal Gazi’nin torunudur. Diğeri de Melik Ahmet Danişmend Gazi’dir. Âlemde bu iki yiğit gibi kahraman yoktur efendim.”

Halife, misafirinin konuşmasını bitirmesine fırsat verdi. Ardından Ahterî isimli vezirini çağırttı.

Bu vezir her şeyden haberli olmakla meşhurdu. Üstünde yaldızlı, gök mavisi parlak bir cübbeyle içeri girdi Ahterî.

“Buyur ey müminlerin emiri!”

“Malatya’da anılan bu iki şahıs hakkında ne bilirsin? Melik Ahmet ve Turasan...”

Ahterî, hürmet ve tazimini sunduktan sonra cevap verdi:

“Her ikisi de bahtı yüce kişilerdir efendim. İzninizle İslam’a ve Müslümanların coğrafyasına çok büyük hizmetleri olacaktır. Kanaatim bu yöndedir efendim.”

Bu söz üzerine halife, Turasan ve Melik Ahmet adına ferman buyurdu:

“Yüce Allah, Kurân-ı Kerim’de ‘Yardım Allah’tandır ve fetih yakındır. İnananları hemen müjdele. Allah yolunda ölenlere ölü demeyin! Zira onlar diridirler. Fakat siz bilmezsiniz’ diye emrediyor” diyerek ortamda ulvi bir hava oluşturdu.

Eyüp ve Süleyman, halifeden gerekli izni aldıktan sonra beklemeden hazırlık yapıp Malatya'ya dönmek üzere yola çıktılar.

Yanlarında götürmeleri için birçok hediyeler hazırlatmıştı halife. Melik Ahmet ve Turasan'a Allah yolunda muvaffakiyet dileyerek misafirlerini huzurundan uğurladı.

Eyüp ve Süleyman, rahat bir yolculuğun ardından yanlarında getirdikleri hediyelerle Malatya'ya ulaştılar.

Hayırlı, müjdeli haber bekleyen Malatya halkının gözü yollardaydı. Şehrin girişindeki gözcüler hemen haber uçurdu.

Halk, gelenleri karşılamaya çıktı. Cuma Mescidi çabucak dolup taşmıştı. Mescide gelene kadar yolun her iki tarafında onarlı yirmişerli saf tutmuş insanlar, sıcaktan kısılan gözleriyle onları seyrediyordu.

Eyüp ve Süleyman, kendilerine dikkatle bakan gözlerin sahiplerini selamlayarak güçlükle kendilerine gösterilen alana girebildiler.

Soluklanıp su içmeye fırsat bulamadan elindeki fermanla Süleyman halkın karşısındaydı.